

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120298763
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6120298763.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., IČ: 247 85 199, so sídlom Československej armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, zastúpeného: ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., IČ: 01 435 400, sídlom Eliščíno nábřeží 280/23, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom: ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, IČO: 47 255 773, sídlom Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, proti žalovanému: Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. A. XXX, XXX XX B. A., zastúpeného: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 22.103,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/56/2021-137 zo dňa 21.04.2022, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto cit:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 22.103,12 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21.001,34 € od 08.07.2018 do zaplatenia a to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.“

2. V odôvodnení súd prvej inštancie konštatoval, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvu o úvere, s tým, že táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov) podstatným spôsobom neovplyvňujú. V zmysle tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 25.000 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v pravidelných mesačných splátkach v počte 60 s termínom splatnosti prvej splátky 05.05.2016 a konečnej splatnosti 05.04.2021. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť včas a riadne uhrádzať dojednané splátky úveru, s tým, že v zmysle príslušných zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k tzv. zosplateniu úveru, v dôsledku čoho bol žalovaný povinný následne uhradiť celý dlh naraz. Na základe toho súd prvej inštancie žalobcovi prisúdil požadovanú sumu vo výške 22.103,12 eura, keďže z vykonaného dokazovania nemal preukázané, že by predmetná úverová zmluva neobsahovala všetky obligatórne náležitosti vyžadované v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej v texte len „ZoSÚ“), ktorých absencia spôsobuje, že predmetný spotrebiteľský úver sa má považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Konštatoval, že žalobca preukázal, že si splnil povinnosti v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ a skúmal platobnú schopnosť žiadateľa o úver (žalovaného), a to overením príjmu žalovaného, ako aj výpisom zo Spoločného registra bankových informácií. Veriteľ zároveň zisťoval rodinný stav žalovaného a jeho výdavky. Na základe uvedeného preto nie je možné žalobcu sankcionovať v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 ZoSÚ a teda právny predchodca žalobcu bol oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (po splnení ďalších zákonných podmienok), a rovnako na základe uvedeného nie je možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže bol pôvodný veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, došlo k účinnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, ktorý je tak aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o zaplatenie dlžnej čiastky úveru. K vznesenej námietke premlčania súd prvej inštancie uviedol, že podľa platobnej histórie sa žalovaný dostal prvýkrát do omeškania s úhradou splátky vo februári 2018, pričom žaloba bola podaná na upomínacom súde dňa 13.05.2020, t.j. v rámci trojročnej premlčacej doby, a preto posúdil námietku žalovaného ako nedôvodnú.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že nakoľko bol žalobca v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d),f) a h) CSP. Poukázal na bod 4.2 odôvodnenia rozsudku a uviedol, že na účely ustálenia začatia plynutia omeškania žalovaný žiadal súd prvej inštancie, aby vyzval žalobcu na predloženie dôkazu - bankového výpisu z účtu žalovaného, ktorým by sa nespochybniteľne preukázalo, kedy sa žalovaný po prvý krát dostal do omeškania. Súd však žalovaným navrhnutý dôkaz nevykonával. Zdôraznil, že predchodca žalobcu (ČSOB a.s.) nepostupoval v súlade s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ, v dôsledku čoho nemohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru (a tým pádom ani postúpiť úver). Ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ sa má vykladať tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov, ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy, pričom nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 3Co/53/2019, 22Co/107/2018, 7Co/126/2016 a 12Co/107/2019). Keďže žalobca v súvislosti s overením bonity žalovaného pri poskytnutí predmetného úveru nemal k dispozícii všetky relevantné údaje o výške celkového objemu jeho výdavkov, došlo tak k naplneniu hypotézy právnej normy ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ, na základe ktorej je potrebné posúdiť konanie žalobcu, ako hrubé porušenie jeho povinnosti overiť si schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, v dôsledku čoho sa považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov a súčasne nemohol požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Podľa ustálenej judikatúry nezosplatnený úver nemožno postúpiť na tretiu osobu, následkom čoho žalobca nedisponuje aktívnou legitímáciou. Okrem uvedeného žalovaný poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 a 7 Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018. Podľa názoru žalovaného rozsudok trpí viacerými elementárnymi vadami (nesprávne posúdenie premlčania, nesprávne posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu, neskúmanie bonity žalovaného s následkom nemožnosti dlh zosplatniť a postúpiť). Z uvedených dôvodov považoval nárok žalobcu za nedôvodný v celom rozsahu. Navrhol zrušiť rozsudok a vrátiť vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne zmeniť rozsudok tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania voči žalobcovi.

5. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie jednoznačným listinným dôkazom (platobnou históriou žalovaného) preukázal v akých termínoch žalovaný uhradil platby v prospech svojho záväzku pôvodnému veriteľovi, preukázal termíny vykonaných platieb, ich výšku a spôsobom ich započítania na dlhu žalovaného. Z prehľadu jednotlivých splátok zrejším spôsobom vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania prvýkrát so splátkou splatnou k 05.02.2018. Žaloba bola na súde v upomínacom konaní v Banskej Bystrici podaná dňa 13.05.2020, t.j. pred uplynutím zákonnej premlčacej lehoty. Nakoľko z platobnej histórie, resp. prehľadu zaplatených splátok zrejším spôsobom vyplýva, kedy sa žalovaný dostal do omeškania, považoval žalobca námietku uvedenú žalovaným v čl. I za nedôvodnú. Pred uzatvorením zmluvy bola s odbornou starostlivosťou skúmaná schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a to v zmysle ZoSÚ v znení účinnom v čase poskytnutia úveru, t.j. dňa 21.04.2016. Túto skutočnosť žalobca v konaní preukázal potvrdením zamestnávateľa o príjme zamestnanca/žalovaného, žiadosťou o poskytnutie úveru, súčasťou ktorého

je finančná analýza žalovaného a taktiež výpisom z bankového registra klientskych informácií. V ďalšej časti odvolania žalovaný bez ďalšieho poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 a Rozsudok Najvyššieho súdu, sp. zn.: 7 Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018. Z obsahu odvolania nevyplýva žiadna procesná obrana, ktorá by mohla spochybníť nárok uplatnený v žalobe.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Odvolacia argumentácia žalovaného, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie bola konštruovaná na tvrdení o nevykonaní navrhnutom dôkaze, nesprávnom zistení skutkového stavu a nesprávnom právnom posúdení veci. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 22.103,22 eura s príslušenstvom voči žalovanému uplatnenej titulom postúpenej neuhradenej pohľadávky zo Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere reg. Č. 008502910R zo dňa 21.04.2016 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným.

10. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie je zrejmé, že právny predchodca žalobcu (Československá obchodná banka, a.s.) ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere reg. Č. XXXXXXXXXXR zo dňa 21.04.2016, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 25.000 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať formou 96. mesačných anuitných splátok po 377,68 eura, pričom bol dohodnutý úrok 10 % p.a., RPMN bola vo výške 10,46 %, pričom priemerná hodnota RPMN v tom čase činila 9,93 %. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť činila 32.257,47 eura.

11. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu, v právnom vzťahu založenom predmetnou úverovou zmluvou vystupujúci voči žalovanému ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery a na druhej strane tento zmluvného vzťahu je žalovaný ako fyzická osoba, ktorá čerpal finančné prostriedky na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného preto súd prvej inštancie správne predmetný právny vzťah charakterizoval, ako vzťah spotrebiteľský (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Úverová zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a keďže ide o spotrebiteľský úver, aj ZoSÚ.

12. V prvom rade sa odvolací súd vyporiadal s odvolacou námietkou žalovaného, ktorá spočíva v nesprávnom posúdení námietky premlčania žalovaného nároku, ako aj v nevykonaní dôkazu - bankového výpisu z účtu žalovaného.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz

16. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. V § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného; podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka); podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka) avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú toto právo využíva.

18. Ak teda veriteľ právo na zosplatnenie v budúcnosti splatného dlhu nevyužije, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich až do ich zaplatenia; ak účinne uplatní zosplatnenie celého dlhu, pre zvyšok dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu Oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti zo dňa 07.07.2018 vyhlásil predčasnú splatnosť tohto úveru k tomuto dňu a požiadal žalovaného ako dlžníka o úhradu záväzku zo Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere v celkovej výške 22.103,22 eura. Z tohto oznámenia nevyplýva označenie nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej právny predchodca žalobca pristúpil k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu. Z prehľadu jednotlivých splátok vykonaných žalovaným predloženého žalobcom však vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania prvýkrát so splátkou splatnou k 05.02.2018. Na posúdenie omeškania žalovaného s prvou splátkou postačoval výpis platieb žalovaného, ktorý predložil žalobca v rámci príloh k žalobe. Trojročná premlčacia doba mohla začať plynúť najskôr touto nezaplatenou splátkou a uplynula by vo februári 2021. Žaloba bola na súde v upomínacom konaní v Banskej Bystrici podaná dňa 13.05.2020, t.j. pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty. Odvolací súd preto považoval odvoláciu námietku žalovaného vo vzťahu nesprávnemu posúdeniu námietky premlčania a nevykonania dôkazu - bankového výpisu z účtu žalovaného za nedôvodnú.

20. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Vzhľadom na rozhodnutia Súdneho dvora vo veciach sp. zn. C-565/12 z 27.03.2014, C - 449/13 zo dňa 18.12.2014 a C - 679/18 zo dňa 05.03.2020, na nároky, ktoré na dodávateľa kladie únijné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. OZ, ZoSÚ a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného jeho právny predchodca náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ.

22. Veriteľ v zmysle ustanovení § 7 a § 11 ZoSÚ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky. Pri posúdení úverovej

schopnosti je povinnosťou veriteľa klásť dôraz na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či mu zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške.

23. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vyzval dňa 22.09.2021 žalobcu aby predložil dôkaz o tom, že akým spôsobom bola overovaná bonita žalovaného podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Žalobca v odpovedi na žiadosť súdu prvej inštancie zo dňa 28.10.2021 uviedol, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy bol žalovaný zamestnaný v spoločnosti U. Príjem žalovaného predstavoval v čase poskytnutia úveru 3.429,25 CHF, čo je cca 3.219 eur. Ako dôkazy k tomu predložil Potvrdenie zamestnávateľa o príjme zamestnanca, a podpísanú Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Ďalej uviedol, že žalovaný nemal v čase poskytnutia úveru v bankových registroch žiadne evidované delikvencie. Ako dôkaz k tomu predložil výpis z bankového registra klientských informácií.

24. Zo žalobcom predložených listín je zrejmé, že žalovaný bol v čase uzavretia zmluvy zamestnaný od januára 2014 vo A., z čistým príjmom vo výške 3.429,25 CHF, čo je cca 3.219 eura, má vysokoškolské vzdelanie, je slobodný a bydlisko u svojich rodičov. Jeho výdavky, vrátane súdom nariadených a iných predstavujú sumu 2.490 eur, z toho na mesačné splátky úverov pripadá suma 108 eur so zvyškom nesplatenej istiny 5.356 eur.

25. Na základe takto zisteného skutkového stavu sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že žalobca preukázal, že pri overovaní bonity žalovaného jeho právny predchodca mal k dispozícii dostatočné údaje o príjme a celkových výdavkoch žalovaného zahŕňajúce splátky splátkového úveru a iné výdavky, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní jeho žiadosti o úver mal k dispozícii všetky relevantné údaje. Odvolací súd preto v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že zo strany právneho predchodcu žalobcu v danej veci nedošlo k porušeniu povinnosti pri overovaní bonity žalovaného ako spotrebiteľa v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ.

26. Žalovaný ďalej v odvolaní poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR vo vzťahu splneniu zákonných pohľadávok postúpenia bankových pohľadávok bez bližšieho zdôvodnenia jeho námietok.

27. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná pohľadávka vrátane jej príslušenstva bola zo strany Československej obchodnej banky a.s na žalobcu ako nebankový subjekt postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.08.2019, ktorá nadobudla účinnosti dňa 21.08.2019. Listom zo dňa 22.08.2019 žalobca ako postupník oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere reg. Č. XXXXXXXXXXR. zo dňa 21.04.2016.

28. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

29. Rozhodujúcou okolnosťou je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, že ide o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi podmienkami je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia

byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018).

30. Základným článkom, od ktorého sa odvíja postup banky pri postúpení pohľadávky tretej osobe bez súhlasu klienta, je výzva adresovaná dlžníkovi na zaplatenie, ktorá musí byť preukázateľne zaslaná dlžníkovi, čo je potrebné preukázať predložením doručenky alebo podacieho lístka. Žalobca predložil súdu prvej inštancie výzvu banky adresovanú dlžníkovi/žalovanému zo dňa 14.05.2018 na zaplatenie omeškaného dlhu z úveru a kópiou doručenky preukázal, že túto výzvu žalovanému doručil.

31. Ďalšou podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky je aj dodržanie lehoty 90 dní, počas ktorej je dlžník v omeškaní napriek písomnej výzve a následne potom môže banka postúpiť svoju pohľadávku. Od momentu doručenia výzvy 14.05.2018 začala plynúť 90 dňová lehota, v ktorej mohol žalovaný svoj dlh ešte banke splatiť, pričom až po jej márnom uplynutí vzniklo banke (právnemu predchodcovi žalobcu) oprávnenie svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (žalobcovi), aj bez súhlasu klienta (žalovaného). Právny predchodca žalobcu žalovanú pohľadávku postúpil na žalobcu dňa 21.08.2019, teda rozhodne po uplynutí 90 dňovej lehoty.

32. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi bol voči neúspešnému žalovanému priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).